

Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (Обн. ДВ. бр. 153 от 1998 г., изм. и доп. ДВ. бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 1

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 21.12.2018 г. - 20.01.2019 г. Неактивна

Номер на консултация: #3929-K

Област на политика: Архив - Правосъдие и вътрешни работи

Тип консултация: Закон

Тип вносител: Национално

Предложените изменения и допълнения в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) се налагат с оглед уреждане на статута и пребиваването на непридружените деца - чужденци чрез издаване на разрешение за продължително пребиваване в страната до навършване на пълнолетие. В чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ е предвидена възможността разрешение за продължително пребиваване в Република България да могат да получават чужденци, които притежават виза за дългосрочно пребиваване и са представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско-промишлена палата. На това основание представители (по право и по пълномощие) на дружества с минимален уставен капитал, без ограничение относно броя им, получават пребиваване в Република България без да имат принос към насърчаване на инвестициите или подпомагане на търговския оборот. Посочената регламентация поражда възможността за заобикаляне на закона, което обосновава необходимостта нормата да бъде прецизирана като се предвиди ограничаване на броя на търговските представители. Разпоредбата на чл. 2, ал. 6, т. 4 от ЗЧРБ следва да бъде прецизирана с оглед необходимостта от уточняване на членовете на семейството на български гражданин. От прецизиране се нуждае и разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от ЗЧРБ, във връзка със създаване на възможността, когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България да може да влезе на територията на Република България без виза. Обвързването на възможността за влизане на територията на страната с притежаването на валидно разрешение, издадено на картон носител създава затруднения в случаите, в които чужденци с постоянно

пребиваване в Република България се явяват за влизане на граничен контролно-пропускателен пункт, но валидността на картовия носител е изтекла. В тази връзка освен прецизирането на чл. 8, ал. 3 е предвидено и заличаването на алинея 4 на чл. 35 от ЗЧРБ. Разпоредбите на чл. 24б, ал. 5, чл. 24о, ал. 3 и чл. 33п, ал. 4 се нуждаят от допълване с оглед въвеждането на нова структура, която е компетентна да издава разрешения за продължително пребиваване на чужденци. На следващо място, необходимо е да бъдат променени и разпоредбите на чл. 24б, ал. 2 и ал. 13 и чл. 24в, ал. 6, с оглед по-голяма яснота, тъй като съдържат препращания към Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), които са неясни и пораждат необходимост от тълкуване. Разпоредбите на чл. 24к, ал. 5 и чл. 33к, ал. 5 също следва да бъдат прецизирани, тъй като при сега действащите им редакции, при смяна на работодател в периода на пребиваването им в Република България, висококвалифицираните работници и сезонните работници следва да кандидатстват за ново право за пребиваване, което е допълнителна административна тежест за тези категории чужденци, тъй като изисква притежаването на виза за дългосрочно пребиваване. В допълнителните разпоредби на ЗЧРБ е необходимо да бъде изменено определението за „Училище“, така че да отговаря на изискванията на Закона за предучилищното и училищното образование. Промените, които се предвиждат в Закона за българските лични документи произтичат от необходимостта да бъде въведен нов вид документ, който ще се издава на непридружените деца-чужденци, както и да се въведе срок за издаване на съответните документи за самоличност и за пребиваване на чужденците. Липсата на правна уредба за издаване на удостоверения за пребиваване на членовете на семейството на български граждани, които са граждани на Европейския съюз и са упражнили правото си на свободно движение, както и липсата на такава уредба относно възможността да се откаже право на пребиваване на територията на Република България при установено и доказано фиктивно съжителство или фиктивен брак поражда необходимостта да бъде предвидена такава което поражда изменението на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства.

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[ЗИДЗЧРБ - вер. 1.0 | 21.12.2018](#)

[Мотиви ЗИДЗЧРБ - вер. 1.0 | 21.12.2018](#)

[Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието - вер. 1.0 | 21.12.2018](#)

[Становище на ДМА-МС - вер. 1.0 | 21.12.2018](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 06.02.2019](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Daniel Danov (18.01.2019 17:38)

По предложението за нова редакция на чл. 8, ал.3 и за заличаване на ал. 4 от чл. 35

Според проекта за Доклад се предвижда *"прецизиране на разпоредбата на чл. 8, ал.3 от ЗЧРБ във връзка със създаване на възможността, когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България да може да влезе на територията на Република България без виза. Обвързването на възможността за влизане на територията на страната с притежаването на валидно разрешение, издадено на картов носител, създава затруднения...."*

Предложението за изменение на чл. 8, ал.3 и за заличаване на чл. 35, ал.4 от ЗЧРБ противоречи на правото на ЕС и най-малко на буква б) от ал.1 вр. ал.5 на чл. 6 "Условия за влизане на граждани на трети държави" от Регламент (ЕС) 2016/399 на ЕП и Съвета от 09.03.2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите и чл. 1, пар.2, т. а) от Регламент (ЕО) № 1030/2002 относно единния формат на разрешенията за пребиваване на гражданите на трети страни във връзка с т. 16 „разрешение за пребиваване“от чл. 2 „Определения“ от Регламент (ЕС) 2016/399.

Според логиката на вносителите, разрешението за пребиваване (решение на дирекция "Миграция" и териториалните и поделения) съществува независимо от материалния носител (карта за пребиваване).

Основанията за това предложение най-вероятно се коренят в Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на МВР по Закона за държавните такси и по-специално - в Раздел IV Такси по Закона за чужденците в Република България (вж. чл. чл. 10, 10а, 10б, 12, 12а) и Раздел VIII Такси по Закона за българските лични документи (чл. 46 - 50), от които е видно, че дирекция "Миграция" и дирекция "БДС" събират отделни такси от чужденците, независимо, че се касае за единен процес в рамките на едно и също ведомство (МВР).

Предвид дискусиите за предоставянето на българско гражданство на чужденци, които *"са получили"* преди не по-малко от 5 години разрешение за постоянно или за дългосрочно пребиваване (чл.12, ал.1, т.2 от Закона за българското гражданство), фактическият отказ да бъде извършена проверка, дали чужденецът в действителност е пребивавал в България (дали е допринесъл с нещо за страната, дали е имал обичайно местопребиваване в България и е бил местно лице по смисъла на Закона за данъците върху доходите на физическите лица) е повече от странен, още повече че противоречи на разпоредбата на чл. 25, ал.1, т. 5 от ЗЧРБ, според която разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците, "които са пребивавали законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на последните 5 години преди подаване на заявлението за постоянно пребиваване и за този период не са отсъствали повече от 30 месеца..."

Предвид на гореизложеното, вероятно по-голям смисъл има, нормата на чл. 15, ал.1 от ЗЧРБ да бъде допълнена, като в края на изречението се (след закон) се постави запетая и текст "за да се установи трайно и да пребивава повече от 183 дни през всеки 12-месечен период, с изключение на случаите по чл.25, т.6, т. 7 и т. 8" (т.е. чуждестранни инвеститори).

История

Начало на обществената консултация - 21.12.2018

Приключване на консултацията - 20.01.2019

Справка за получените предложения - 06.02.2019

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)

Окончателен акт на Министерския съвет
